

SKANDINAVIENS STJERNE

ÅRG. 10. UDGIVET 1911. Nr. 1480.

Efteraar.

Vore Hustruer og vore Mødre i den evige Plan

Præsident J. Reuben Clark jr.

(Sluttet).

Den Enbaarne havde dannet Verden, havde fyldt den med skønne Blomster og store Skove, med Græs og Korn og Mængder af levende Skabninger. Adam havde haft en Del i alt dette. Men Nøglen til den herlige, timelige, jordiske Skabelse for Mennesket, savnede man endnu. Saa kom Eva, for gennem Faderens Kraft at bygge og organisere dødelige Menneskers Legemer, at være en Skaber af Legemer ved de Kræfter, som var givet hende ved Guds Præstedømme, saa at Guds Hensigter og den store Plan kunde opfyldes. Dette var hendes Kald. Dette var hendes Velsignelse givet af Præstedømmet. Dette er vore Hustruers og vore Mødres Plads i den evige Plan. De bærer ikke Præstedømmet. De er ikke paalagt at udføre Præstedømmets Pligter og Funktioner. Heller ikke paalagt dets Ansvar. De er Opbyggere og Organisatorer under dets Kraft, og deltager i dets Velsignelser; de er i Besiddelse af Præstedømmets Kræfters Fuldendelse, og en Funktion, ligesaa guddommelig kaldet, ligesaa vigtig paa sit Sted, som Præstedømmet selv. Aarhundreder senere skulde Paulus under Guds Inspiration erklære: »Dog er hverken Kvinde uden Mand eller Mand uden Kvinde i Herren. (Paulus B. T. Kor.: 11 : 11—12). Thi ligesom Kvinden er af Manden, saaledes er ogsaa Manden ved Kvinden, men altsammen er det af Gud. Da baade Adam og Eva efter Faldet kendte ondt fra godt, lovede Herren dem Forløsning, og Adam profeterede om deres Afkom. Eva, som hørte den herlige Plan om sin og Adams Skæbne, frydede sig og udbrød i en stor Takkesang:

»Dersom det ikke var for vor Overtrædelse, vilde vi aldrig have faaet Sæd, og vilde aldrig have kendt Godt og Ondt eller smagt Glæden over vor Genløsning og evigt Liv, hvilket Gud giver alle lydige: (K. P. Moses: 5 : 11).

Fra den Dag, da Eva først blandt sine Velsignelser satte Evnen til at føde Børn, har det sande Kvindeskabs største Herlighed været Moderskabet. Hvilket Mirakkel er Moderskabet ikke? I sit Indre danner Moderen det mest udviklede Bygningsværk, som Mennesket kender, i Sammenligning bliver hele det synlige Univers en enkel Skabning. Fra den Celle, hun selv har bygget af Jordens Støv, befrugtet af Fader-Cellen, som ogsaa er dannet af Jordens Støv, af Faderen, lægger hun Celle til Celle, hver født af Ler, til det normale Menneske er bragt ind i Verden. Et Menneske bygget af Hovede, Krop og Lemmer, af Ben og Kød og Blod, af Hjerne, Øjne, Ører og Mund, af Muskler og Sener og Nerver, af Hjerte, Lunger, Mave, Tarme, Lever, Milt, Nyrer, Kirtler, Vædsker, Arme, Hænder, Fingre, Ben, Fødder, Tæer, alt dette og alle Blodaarer, Pulsaarer og Nerver, hver Negl, hvert Led og hver Muskel, hver Ting paa sin aldrig skiftende Plads (med Undtagelse af en eller Misdannelse). Aldrig Fødderne, hvor Hovedet skulde være, aldrig Hjertet og Lungerne under Leveren, Milten eller Nyrrerne over o. s. v., men alt i fuldkommen Orden. Hvert Menneske, som kommer til Jorden, er som det har været før, de er som Mønstre i alle de uendelige Detailler, fulgt indtil den mindste Ting indenfor denne menneskelige Ramme. Et Legeme dannet i selve Sønnens Billede, som igen er i Faderens Billede. Hvilket herligt Begreb, hvilken ophøjet Skæbne, og hvilken guddommelig Opnaaelse.

Dette er Hustruens og Moderens Anledning og Opgave, og hvis hun svigter, saaledes at misdannede Legemsformer forekommer eller maaske slet ingen, da vilde den store Plan slaa Fejl, og Guds Hensigter vilde blive til intet. Mennesket skal være bygget i Faderens og Sønnens Lignelse; dette maa aldrig forandres. Saaledes maa hun gaa frem, fra nu og til evig Tid, for at alle Aanderne, som holder sin første Prøvestand, kan komme ind i den anden Prøvestand, og forsøge at leve dette Liv, saa at de kan faa et evigt Liv. Saaledes maa Evas Døtre, ifølge Guds Bestemmelse med dem, bygge et Legeme for hver Aand, som den kan kalde sit eget, for Tid og Evighed, gennem Opstan-

delsen, saa at hver Sjæl, som er villig til at arbejde for det og ofre det, kan blive fuldkomne »*ligesom vor himmelske Fader er fuldkommen*«. Evas Døtre alene kan udføre denne Tjeneste, som muliggør denne Fuldkommenhed. Præstedømmet kan ikke gøre dette uden Hjælp.

Aanden indgiver de guddommelige Sandheder i Kvindens Sind, og Moderen lægger den nyfødte til sit Bryst, og ind i hendes Sjæl kommer den Moderkærlighed, som lever fra denne Stund og for evigt, thi det lille Væsen er Kød af hendes Kød og Blod og hendes Blod.

Moderskabets herlige Krone kom til Evas Døtre, da Maria af Nazaret, som var en dødelig, i Betlehem fødte Jesusbarnet, avlet af den himmelske Fader. Gabriel, som var sendt fra Gud, havde paa Forhaand fortalt dette til Maria. »*Vær hilset, Du benaadede, Herren er med Dig, velsignet er Du blandt Kvinder.*« (Luk. 1 : 28). Senere erklærede Marias Kusine, Elisabeth, som skulde blive Mor til Johannes, den store Forløber, om hvem Kristus sagde: »*Nogen større end Johannes Døberen er ikke oprejst blandt dem, som er født af Kvinder*«. (Matt. 11 : 11). Se ogsaa (Luk. 7 : 28). Elisabeth var fyldt af den Helligaand og var kommet for at besøge Maria: »*Velsignet er Du blandt Kvinder, og velsignet er dit Livs Frugt*«. (Luk. 1 : 41—42). Derefter udbrod Maria, ogsaa under Inspiration, i sin store Glædessang: »*Min Sjæl ophøjer Herren, og min Aand fryder sig i Gud, min Frelser. Han har set til sin Tjenerindes Ringhed. Thi fra nu af skal alle Slægter prise mig salig, fordi han har gjort store Ting imod mig, Han, den mægtige, og Hellig er hans Navn, og hans Miskundhed er fra Slægt til Slægt over dem, som frygter ham. Han har øvet Vælde med sin Arm, hans Tanke. Han har nedstødt mægtige fra Troner og ophøjet ringe. Hungrige har han mættet med gode Gaver, og rige har han sendt tomhændet bort. Han har taget sig af sin Tjener Israel for at ihukomme Barmhjertighed, imod Abraham og hans Sæd til evig Tid, saaledes som han talte til vore Forfædre.*« (Luk. 1 : 46—55). Saaledes talte den jødiske Mor, som snart skulde føde den dødelige og alligevel guddommelige Kristus. Profetiens Aand tog hendes Sjæl i

Besiddelse, og med Erindring om det, som havde været og oplyst om Fremtiden, forudsaa hun hans Arbejde og Tjeneste, hans Kærlighed og Karakter. Alt dette skulde hun bringe til Verden, Kristus, Verdens Forløser. Saaledes kan enhver Mor, som har levet og som lever retfærdigt øjne noget af sit Barns Skæbne, hvis det er Guds Vilie.

Men Moderskabets fulde Skønhed er ikke naaet endnu, selvom Barnet er kommet til denne Prøvelsernes Verden, ej heller er hendes Anledning til at tjene forbi, naar Barnet drager sit første Aandedrag. Nu maa hun sørge for at danne den Føde, som holder det lille Barn i Live og giver det Næring. Hun ikke blot mader det, men ogsaa klæder det, sørger for det om Dagen og vaager om Natten. Naar Sygdomme kommer, plejer hun Barnet med en næsten guddommelig Kærlighed, som fylder hendes Hjerte. Forsigtigt leder hun dets første famlende Skridt til at gaa alene. Hun hjælper til at danne de første Ord og lærer det at tale. Eftersom Barnets Bevidsthed modnes saar hun i dets modtagelige Sind Kærlighed til Gud, til Sandhed, og eftersom Aarene gaar, og Ungdomstiden kommer, føjer hun til Kærligheden ogsaa Ære, Ærlighed, Ædruelighed, Flid og Kyskhed. Lidt efter lidt lærer hun det Loyalitet, Ærbødighed og Hengivenhed. Hun planter i det voksende Sind en Forstaaelse af det gengivne Evangelium. Hun støtter den vaklende Villie, naar de første Fristelser kommer. Hun indpoder i dette sit Skaberværk, Selvkontrollen, Uafhængigheden, Retfærdigheden, Kærligheden til Gud og et Ønske og en Villie til at tjene ham. Helt indtil Barnet har naaet Manddom eller Kvindestand, er Mor den, der leder, tilskynder, bønfalder, underviser, vejleder og undertiden befaler den Sjæl, som hun hjælper at opbygge det jordiske Hjem. En Sjæl paa March videre mod Ophøjelsen. Gud giver Sjælen dens Skæbne, men Mor leder den langs Vejen. Naar disse værdige Sjæle vender tilbage til Alfaderens Nærhed, vil de værdige Mødre være der for at ønske deres værdige Børn velkommen og med ydmyg Stolthed, født af retfærdige Opnaaelser, bøjer de sig i Ærbødighed og siger ydmygt:

»Fader, vi kommer tilbage til Dig med de retfærdige

Sjæle, hvis jordiske Legeme Du lod os bygge, Ben af vore Ben, Kød af vort Kød, alt til Din evige Ære og Herlighed og til vor Velsignelse og evige Ophøjelse. Velsignet var vort Moderliv, fordi det bar Børn, ja saaledes som Du befalede i Din Enbaarnes Billede, som er i Dit Billede. Rigelige og frugtbare har vore Velsignelser paa Jorden været, for vi kommer tilbage med disse Børn til Dig. Stor er Glæden over dette vort Arbejdsmaal, thi disse Sjæle er blevet frelst med et evigt Liv. Velsignet var vi i det Eksempel vi satte, thi Du gav os Kraft til at leve værdigt, og i Undervisningen af vore Børn gav Du os stor Visdom. Velsignet var vi i vor Tro, thi Du gav os rigt Maal af denne Din Gave. Velsignet var vi i vor Forstaaelse, thi Du lod Din Helligaand oplyse vort Sind, samt Medlidenhed og bundløs Opdragelse, thi de vandrede altid paa Dine Stier, og i deres Modenhed veg de ikke fra deres Ungdoms Vej. Velsignet var vi i Samværet med dem, for de var kærlige og venlige, ærbødige og lydige mod os. Velsignet var vi i de jordiske Fædre til vore Børns Legemer, thi de gav os Trøst og Hjælp og umaadelig Kærlighed og Godhed, og de vandrede værdige for Dig. Vor Sjæl raaber til Dig, vor Fader, i Tilbedelse, thi Du har været med os fra Begyndelsen, og Du har lovet at være med os gennem al Evighed. Ære og Herlighed og Kærlighed til Dig i Evighedernes Evigheder.»

Da vil vi tro, at Faderen siger til Mødrene:

»Vel gjort I gode og trofaste Hjælpere, gaa ind til den Hvile, som jeg har beredt for de, som byggede de jordiske Templer, i hvilke de Aander boede, som jeg skabte, for at de kunde holde deres anden Prøvestand, thi uden at de holdt deres anden Prøvestand, kunde de ikke blive kronet med Herlighed evendelig.»

Da vil Præstedømme ønske at udtale sin skyldige Tak til disse Hjælpere, uden hvem Præstedømmet ikke kunde udføre sine Hensigter. Og Præstedømmet skal bøje sig i Ærbødighed og i Kærlighed for disse Mødre, som udførte den Tjeneste, som Præstedømmet ikke kunde gøre, og takke og prise dem, fordi de fødte deres Børn, en Tjeneste uden hvilken Guds Hensigter ikke vilde være lykkedes, thi

Fortsat.

Regner vi udelukkende med, at Missionærerne i denne Kirke skal bære dette Frelsens Budskab ud til Menneskene i Verden. For hvis vi gør det, vil det tage os to eller tre tusinde Aar, dersom Missionærerne skal gaa fra Dør til Dør og aflevere deres Skrifter, som de nu har gjort i 100 Aar, inden de vil naa at komme til alle Mennesker.

Faa i Antal.

Hvad Antallet angaar er vi betydningsløse. Vi har sendt omkring 3500 Missionærer ud i Missionsmarken i Dag, men hvad er 3500 mellem de Billioner af Skabninger? Ikke ret mange. Saa hvis Herren skulde være afhængig udelukkende af Missionærer, vilde det tage lang Tid at faa Budskabet ud til alle Mennesker. Men jeg tænker, at Herren bruger andre Maader, og har brugt andre Maader for at hjælpe til at sprede Budskabet over hele Verden. Nogle af os maa lave om paa vore Tanker med Hensyn til Evangeliets Forkyndelse. Jeg husker her, for nogle Aar tilbage, det, vi havde Fornøjelsen at kalde Reed Smoot Sagen. Det var ikke Reed Smoot, der var for Domstolen, det var Kirken, og vore Brødre blev kaldet til Washington for at vidne. Pagtens Bog, og Mormons Bog kom frem i Vidneudsagnet, og Kirkens Lærdomme blev telegraferet til alle Dele af Verden, og mange Ting blev sagt i Henhold til Kirkens Organisation, Joseph Smith, Hans Erklæring om Engelen, der kom til ham, at han saa Faderen og Sonnen, og at han organiserede Kirken ifølge Befaling fra et helligt Sendebud, som repræsenterede Gud, og alt hvad der ellers blev skrevet i den officielle Rapport. Tror I ikke, at Herren her gjorde noget for at faa Budskabet ud til Verden, for at opfylde Aabenbaringerne om at Evangeliet skulde prædikkes. Jeg tænker det. Folk kommer sommetider til mig og siger: »Har vi nogensinde haft Missionærer i Rusland?« Jo, vi har, men de fik ikke gjort ret meget. »Har vi nogensinde haft Missionærer i Kina?« Ja, men de udrettede ikke ret meget. »Har vi haft nogle i Spanien?« Jeg véd det ikke, men alle Steder i disse Lande, har Folk hørt om Mormonerne. Det

er rigtigt, at der udkommer mange daarlige Ting i disse Dage. Kirkens Fjender skriver ogsaa om os, men ikke destomindre er Hovedparten af Verden blevet kaldt paa gennem de sidste Dages Hellige, og der er blevet proklameret om Kirkens Genopretning og Engelenes Komme.

Presse og Radio.

Desforuden har vi det Privilegium lejlighedsvis at benytte Pressen. Vi har Telefonen, Telegrafene og i de senere Aar har vi haft Radioen, og i to eller mere, har vi haft Lejlighed til at give vort Budskab til Verden gennem Æteren. Hver Uge transmitteres vort Tabernakkelkor. Tror I ikke, det er at prædike Evangeliet? Jeg tror det. Hvordan Herren akkurat vil opfylde Aabenbaringerne, at Evangeliet skal prædikkes til hele Verden som et Vidnesbyrd, er jeg ikke i Stand til at sige, men jeg véd, at han bruger mange Veje til at opfylde sine Profetier, men dette vil være tilstrækkeligt, hvad Missionæernes Budskab angaar. Vi har her i Aften i denne Bygning Mennesker, som er kommet, de eller deres Forældre, fra alle Dele af Verden, hvor de eller deres Forældre har modtaget Evangeliets Budskab. Mange er kommet ind i denne Kirke paa Grund af Ting, som de har set eller hørt derom, til Trods for, at der ikke har været Missionærer i tusind Miles Omkreds.

Missionæernes Kraft.

Her er en anden Ting, noget som maaske selv vi har overset, og jeg er sikker paa, at vore Missionærer, som gaar ud for at prædike Evangeliet, for en stor Del har overset det. Vi har ikke fattet Udstrækningen af den Kraft, som disse Missionærer er i Besiddelse af; og det er den Kraft at besegle denne Jord med Vidnesbyrdet, at dette kan staa mod Menneskene paa Dommens Dag. Jeg vil læse en eller to Steder i Skrifterne med Hensyn til dette. Først fra Pagtens Bog 1 : 7—8.

»Derfor frygter og skælver I Folk; thi hvad jeg Herren, har heri forordnet dem, skal fuldbyrdes. Og sandelig siger jeg eder, at til Dem, der gaa ud og bærer dette Budskab

til Jordens Indvaanere, er givet Magt til at sætte i Ban, baade Jorden og Himlene, de Vantro og de Genstridige«. Ja, mine Herrer, de har den Magt; og naar de bærer deres Vidnesbyrd for Folk om Gengivelsen af Evangeliet, om Profeten Joseph Smiths Mission, og Folk afslaar at høre paa dem, skal deres Vidnesbyrd blive besejlet i Himmelen mod disse Mennesker.

Her er et andet Skriftsted i Pagtens Bog 75 : 19—21:

»Og hvilket Hus i kommer ind i og de annamme eder, i samme Hus efterlader eders Velsignelser. Og fra det Hus, hvor I komme ind, og de ikke annamme eder, gaar hastigt ud og afryster Støvet af eders Fødder, som et Vidnesbyrd imod dem, og I skulde være fyldte med Fryd og Glæde og vide dette, at I paa Dommens Dag skulde være dette Huses Dommere og dømme det«.

To Hensigter.

Hvorsomhelst jeg gaar i Missionsmarken, prøver jeg at forklare denne Sandhed for Missionærerne. De er sendt ud i Verden af to bestemte Grunde: at finde de adsplittede af Israels Hus, som er villige til at omvende sig og modtage Evangeliet, og at efterlade alle andre uden nogen Undskyldning, for at de ikke har hørt det. Men det er en meget vanskelig Ting at faa ind i Hovedet paa mange Missionærer. Jeg læste for lidt siden fra Kap. 88 : 80—82, og jeg skulde ogsaa have læst dette:

»Tøver derfor, og arbejder flittigen, at I kunne blive fuldkommen i eders Kald til at gaa ud blandt Hedningerne for sidste Gang, saa mange, som Herrens Mund nævner, til at tilbinde Loven og forsegle Vidnesbyrdet, og berede de Hellige til Lovens Time, der skal komme«. Vers 84.

For sidste Gang.

I adskillige af Aabenbaringerne taler Herren om at sende Missionærerne ud for sidste Gang, naturligtvis menende, at dette er Tidernes Fyldes Husholdning. Evangeliet er her for sidste Gang. Det skal aldrig borttages igen, og for sidste Gang er de sendt ud for at prædike for Verden. Verden har

forkastet Budskabet, og i P. B. 133 : 63—73 siger Herren noget mere af stor Vigtighed:

»Og paa dem, som ikke adlyde Herrens Røst, skal det blive opfyldt, som er skrevet ved Proten Moses, at de skulle udryddes af Folket. Og ligesaa det, som blev skrevet ved Profeten Malakias: Thi se, Dagen kommer, der brænder som en Ovn; da skulle alle Hovmodige og hver, som gør Ugudelighed, være Halm, og den Dag, den som kommer, skal opbrænde dem, sagde den Herre Zebaoth, og den skal ikke lade dem Rod eller Gren. Derfor skal dette være Herrens Svar til dem.

Paa den Dag, da jeg kommer til mine egne, annammede intet Menneske blandt eder mig, og I blev uddrevne. Da jeg kaldte igen, var der ingen af eder, der svarede, dog var min Arm ikke forkortet, at jeg ikke kunde forløse, ejheller min Kraft til at redde. Ser véd min Trusel tørrer jeg Havet. Jeg gør Floder til en Ørken, deres Fisk stinke og dø af Tørst. Jeg klæder Himmelen med Sorthed, og gør dens Dække som en Sæk. Og dette skulde I erholde af min Haand, I skulle ligge i Sorg. Ser, der er ingen, der kan redde eder; thi I adløde ikke min Røst, da jeg kaldte paa eder fra Himmelen: I troede ikke mine Tjenere, og da de blev sendte til eder, annammede I dem ikke. Derfor beseglede de Vidnesbyrdet og tilbandt Loven, og I blev overladte til Mørkhed. Disse skulle gaa bort til det yderste Mørke, hvor der er Graad og Jammer og Tænders Gnidsel. Ser, Herren eders Gud har talet det, Amen.

de Fornuftsvæsener, som Gud kaldte om sig i Begyndelsen, var blevet berøvet den guddommelige Skæbne, som Gud udpegede for dem i det Store Raad, som holdtes i Him-melen, før Jorden var dannet.

Hustruer og Mødre i Israel, dette er Belønning og Jeres Skæbne. Og Jeres Afkom, frelst og ophøjet i Guds Nærhed, vil aldrig glemme Jer, vil altid velsigne Jer, og vil synge evige Takkesange for det Legeme I gav dem og lærte dem at gøre til et Tempel for Guds Aand. Gud være takket for den Kundskab, han har givet os om alt dette. Lad vore Hjerter flyde over af Taknemmelighed for denne store Skæbne. Jeg beder i Jesu Kristi Navn. Amen.

Oktober:

Jeg ønsker at vide:

SPØRGSMAAL:

Gælder alle de Befalinger som er givet i Bibelen for os i Dag, eller gælder de kun for det Tidspunkt, hvor de blev givet, til forskellige Folk og under forskellige Omstændigheder?

SVAR:

Det er rigtigt, at nogle Befalinger blev givet til Menneskene i forrige Tider med Henblik paa deres Levevis i de Dage. Da for Eks. Israels Børn gik ud af Ægypten, fik de Bud om at angribe og ødelægge forskellige hedenske Folkeslag, som Herren ønskede at ødelægge. Det var naturligvis en Befaling kun beregnet for dem. Men naar Herren gav Befalinger med Hensyn til de store moralske Love, saa var det evige Bud og Befalinger. For Eks. de ti Bud, de er ligesaa bindende i Dag, som de var den Gang. I Virkeligheden bliver disse og flere bekræftet ved nye Aabenbaringer gennem Profeten Joseph Smith, og findes nu i Pagtens Bog. De store Principper som for Eks. Bjergprædiken indeholder, er ikke givet til Jøderne alene, men er gyldige for Mennesker i alle Tidsaldre. Det samme gælder de Principper, som Jesu Lignelser indeholder, for Eks. »*Den barmhjertige Samaritan*«. Befalingen »*Du skal elske Din Næste*« blev givet paa Mose Tid, men blev gentaget af Kristus, saavel som den bliver gentaget i vore Dage. De store Bud og Befalinger gælder for alle i alle Tidsaldre.

Lad os bede!

Ved Præsident Alma Sonne.

Bøn er et Udslag af Tro. Enhver aandelig Sandhed og alle religiøse Opnaaelser er blevet erholdt gennem Bøn. Den er Oplysningens Vej. Mennesker, som beder, finder Fred og Sikkerhed for deres Sjæle. Bøn renser Hjertet og opfrisker Sindet. Den giver Gud en Lejlighed. Intet Menneskes Liv er fuldstændigt uden den aandelige Føde, som faas gennem Bønnen. Bønner besvares. Ydmyge Mennesker, som har vendt sig til Gud i Farens og Trængselens Time, har fundet Kræfter, Mod og Vejledning. I den dybeste Nød har Mennesker skreget til Gud om Frelse. *»Jeg har været tvunget paa mine Knæ med den overvældende Overbevisning, at jeg havde ikke andre Steder at henvende mig«*, sagde Lincoln. George Washington, Faderen for sit Land, bad ved Valley Forge. Det britiske Folk bad gennem Slaget ved Dunkirk. I den yderste Nød er Mennesket hjælpeløst og haabløst uden Gud. Gennemgribende ydmyg knæler det i Bøn og rejser sig i Triumf; det har gjort, hvad der var menneskelig muligt. Bønnen har stimuleret det til at gennemføre Kampen. Jesus opfordrede sine Tilhængere til altid at bede, at de maatte undgaa alle de Ting, som skulde opfyldes. Enhvers Liv er omringet af Fristelser og Vanskeligheder. Menneskeheden er paa Randen af Fortvivlelse og Disillusionering. Guds Børn famler sig frem i Mørke, fordi de har afslaaet Ledelse fra Ophavet til al Lys og Intelligens.

Ingen, som har rejst gennem de europæiske Lande i adskillige Maaneder er blind for den Nød, der hersker i disse Lande. Menneskeheden er ødelagt og forvildet. Nationerne er sunket ned paa et Stade af økonomisk, moralsk og aandelig Fornedrelse. Familielivet er sprængt. Mænds og Kvinders Moral er hensygnende. Kirkerne er tomme. Aandeligheden er paa et meget lavt Stade. Den økonomiske Stabilitet er sønderrevet. Hvad er Svaret paa dette Kaos? Hvad er det Resultat, vi kommer til, ved et saa disharmonisk Billede? Er det ikke det, at Menneskeheden uden Gud er

gaaet vild? Er det ikke en Anklage mod Vantro og Skeptisme og mod en gudløs og indbildsk Verden? Svaret er nu og altid, vend om til Gud og tjen Ham, som har skabt Himmelen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder. Timen er kommet til at omvende sig til Tjeneste, hellige sig Familielivet og bede om Hjælp i Dagliglivets Problemer. Bønnen, Troens Kendemærke, og Erkendelsen af Guds evige Love. Der er intet andet Alternativ. Det er den eneste eksisterende Løsning paa den moralske og aandelige Krise, som eksisterer. Da Herren gav sine Disciple den vidunderlige Bjergprædiken, lærte han dem, hvordan de skulde bede. »Men naar Du beder, da gaa ind i Dit Kammer og luk Din Dør, og bed til Din Fader, som er i Løndom, og Din Fader, som ser i Løndom, skal betale Dig.« Matt. 6 : 6.

Bøn er den personlige Forbindelse med Gud. Den er Vejen til Kraft. Den er Vejen til Forløsning.

10 gode Leveregler for Kirkens Medlemmer og Venner!

1. Staa op mindst en Time før Du skal møde paa Dit Arbejde.
2. Gør et Kvarters Morgengymnastik og tag om muligt et koldt Styrtebad eller Afvaskning.
3. Hold Morgenbøn, om muligt sammen med Familien.
4. Vær venlig, villig og hjælpsom paa Arbejdspladsen.
5. Lev sundt: Undgaa fede Spiser og Slikkerier. Spis saa lidt Kød som muligt, men saa mange Grøntsager som muligt.
6. Ryg ikke Tobak; drik ikke Kaffe, The, Spiritus eller andre skadelige Drikke.
7. Læs et Stykke i Bibelen eller andre Standardværker hver Dag.
8. Gaa til Guds Hus baade Hyerdag og Søndag, naar der kaldes.
9. Glem ikke ved Dagens Slutning af takke Herren for Davelsignelser.
10. Gaa tidligt i Seng, at Du i Morgen kan være frisk og udhvilet.

Der ligger en uendelig Visdom bag disse enkle Leveregler, giv Agt derpaa.

Kredslærernes Budskab

i Oktober 1947

TILGIVELSENS LOV

Da Frelseren paa Disciplenes Spørgsmaal om, hvordan de skulde bede, bad Fadervor for dem, paalagde han dem i en af Bønnerne at gøre noget, som tilsyneladende er saa uendelig svært for Menneskeheden, nemlig »at tilgive«.

»Forlad os vor Skyld, som vi ogsaa forlade vore Skyldnere«.

Han siger ogsaa, at dersom vi tilgiver andre Mennesker, vil vor himmelske Fader tilgive os. Saa staa det til os om vi ønsker Tilgivelse for vore Overtrædelser.

Det forekommer mig at være saa uhyre enkelt. Er der en eneste, der kan sige sig fri for Synd, og som kan staa for Herrens Aasyn og sige: »Du har intet at tilgive mig, for jeg syndede aldrig, thi jeg var god og kærlig overfor alle, jeg tilgav alle som traadte paa mig, jeg talte ikke ondt om nogen, jeg fik ingen til at græde.«

Ingen, ingen kan sige sig syndefri, kun Een har været i Stand dertil, Jesus Kristus.

Men Herren giver et vidunderligt Løfte: »Kan Du lære at tilgive Din Næste alle Overtrædelser han gør mod andre og mod Dig, saa vil Herren tilgive Dig.

Men at tilgive kræver Kærlighed. Uendelig Kærlighed. Det største Bud i Loven er dette: *»Du skal elske Herren Din Gud af hele Dit Hjerte Sjæl og Styrke og det næste er dette ligt, Du skal elske Din Næste som Dig selv. Af dette Bud afhænger hele Loven og Profeterne.«*

Hvor kan Du sige, Du elsker Gud, dersom Du ikke elsker og tilgiver Din Søster, Broder, Nabo, Overordnede, Grensforstander, Distriktspræsident, Tysker, Svensker, kort sagt alle?

De er alle skabt af Gud, i hans Billede. Hvor kan I elske Gud, som I ikke har set, naar I ikke engang kan elske de Skabninger, som er i hans Billede?

Det er saa let at være god og kærlig overfor den, der er god og kærlig overfor Dig. Det kræver intet Offer, ingen Overvindelse eller Anstrengelse. Men kan du med uendelig Kærlighed og Taalmodighed sætte Dig ind i, hvorfor Din Nabo havde omtale Dig som vigtig og storsnudet, hvorfor Din Overordnede

var uforskammet, hvorfor en Ven beskyldte Dig for Troløshed, hvorfor Din Mand eller Broder skulde torteres af en uanselig grim Fjende o. s. v.

Har Du prøvet at se bag alle saadanne onde Handlinger, som maaske var begaaet mod Dig, saa vil Du maaske opdage, at Naboen lider af et stort Mindreværd, Chefen er ulykkelig gift og har ikke lært Selvbeherskelsens Kunst, men maa have Luft paa en eller anden Maade.

At Vennen var paavirket af en eller anden løgnagtig Tunge og at Tyskeren var opvokset og opdraget i Hadets Aand, og hvordan skulde han kunne forstaa andet end Had og Ondskab.

Dersom Du var i Stand til at se bag alle onde eller uretfærdige Handlinger, som begaas imod Dig, saa vilde Dit Hjerte fyldes af en uendelig Medlidenhed og Kærlighed med disse Guds Børn, som famler rundt i et forfærdelig Mørke, og naar nogen gjorde Dig ondt, da vilde Du i Stedet for at være saaret, og i Stedet for at slaa igen, stille Dig ved Siden af dette Menneske og sige: »Ven, Du prøvede at saare mig, og jeg ved, at før eller Siden vil Din onde Handling vende tilbage og saare Dig selv i Stedet, lad mig da staa ved Din Side og hjælpe Dig i Din Sorg og Anger. Lad min Kærlighed og Tilgivelse være Dig en Trøst og en Spore til at undgaa at saare i Fremtiden.«

Se Guds Billede i alle hans Børn. Hvor kan Du være ond, løgnagtig, misundelig, hadefuld og naadeløs mod Hans Billede.

Hvergang Du staar i Færd med at gøre en daarlig Handling mod Din Næste, da husk, at han er skabt i Herrens Lignelse, og hvergang et Menneske gør Dig ondt, da husk, at han er skabt i Herrens Lignelse.

Du kan kun i uendelig Ydmyghed bøje Hovedet og bede om Hjælp i Kampen, saa at Du kan sige:

»Jeg kan ikke andet end elske og tilgive, vil Du ogsaa i Din Naade tilgive mig.«

Arlin.

»Her i Tid og hist i Evighed, et er ene nødtigt: Kærlighed.«

Jens Baggesen.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS

Jesus, før forfulgt forladt,
nu i Magt vil komm brat,
for han Smerte led og Sorg,
nu han herske vil paa Jord. —

KORLEKTIER.

1. *Søndag*: Paulus 6:18 6g: Jeg vil være eders Fader og I skulle være mine Sønner og Døtre, siger Herren, den Almægtige. —
2. *Søndag*: Mark. 10:45: Thi ogsaa Menneskesønnen er ikke kommen for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange. —
3. *Søndag*: Judas 19:20: Disse ere de, som volder Splittelse sjælelige, som ikke have Aand I derimod, I elske de opbygger eder selv paa eders helligste Tro, beder i den Helligaand. —
4. *Søndag*: Joh. 8:12: Jesus talte da atter til dem og sagde: Jeg er Verdens Lys, den som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livets Lys. —

Tak Gud, jeg lærte at bede
til dig i Anger og Tro.
Vær med din Aand selv tilstede
dybt i mit Hjertes Bo. —

INDHOLD:

Vore Hustruer og vore Mødre i den evige Plan	150
Jeg ønsker at vide	155
Lad os bede	156
10 gode Leveregler for Kirkens Medlemmer og Venner	157
Krædslærernes Budskab i Oktober 1947	158
Søndagsskolen	160
Tidernes Tegn	45

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.